

ת"ד 4884/08/12 - מדינת ישראל נגד סלביה ביג

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

06 ינואר 2014

ת"ד 12-08-4884 מדינת ישראל נ' ביג

בפני כב' השופטת מני כהן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סלבייה ביג

הנאשמה

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד חמץ לביא

הנאשמה עצמה וע"י ב"כ עו"ד ברנט

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

1. הנאשמה הורשעה עפ"י הודהתה, במסגרת הסדר טיעון בתיק ת"ד, לאחר שחזירה בה מכפירתה ביצוע העבירות הבאות:

سطיה מנתייב נסיעה, עבירה על תקנה 40 (א) לתקנות התעבורה (להלן הפקודה),

נהיגה ללא ביטוח תקין, עבירה על סע' 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי,

נהיגה ברשלנות עבירה על סע' 62 (2) לפקודה, גרימת נזק עבירה על תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה (להלן התקנות),

גרימת חבלה של ממש עבירה על סע' 38 (3) לפקודה.

אחריות מכוח חזקת בעלות עבירה על סע' 27 (ב) לפקודה.

רישון רכב לא בתוקף פחות מרבעה חודשים עבירה על סע' 2 לפקודה.

אי מסירת פרטים עבירה על תקנה 144 (א)(3) לתקנות בקשר עם סע' 38 (2) לפקודה.

אי הודהה למשטרה עבירה על תקנה 144 (2) לתקנות בקשר עם סע' 38 (2) לפקודה.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות

אי הגשת עזרה עבירה על תקנה 144 (א) (2) לתקנות בקשר עם סע' 38 (2) לפקודה.

עדיבת מקום תאונה עבירה על תקנה 144 (א)(1) לתקנות בקשר עם סע' 38 (2) לפקודה

.2. עפ"י עובדות כתוב האישום בתאריך 4.3.11 בשעה 11:40, או בסמוך לכך, נהגה הנואשתה ברכבת פרטיה תוצרת מיצוביishi מס' 8114302 (להלן: "הרכבת") בלבד רח' דוד פנקס 1 ברשלנות ובקלות ראש בפרק שסתה עם רכבת שמאליה והתנגשה ברכבת פרטיה תוצרת פיאט מס' 4390427 נהוג בידי אילוז אליוו (להלן: "הרכבת המערוב") שנסע בנתיב הנגדי ופגעה ברכבת פרטיה תוצרת מיצוביishi מס' 200000007 בעולות מסיקה אברהם אשר חנה במקום.

.3. כתוצאה מההתנגשות ניזוקו כל הרכב ונחלתו בגין הנהג המערוב ונוסף ברכבו - יוסף אביקזר חבלות של ממש - שברים בצלעות וקרעים בגיד.

.4. בנסיבות האירוע נסעה הנואשתה כשרישון הרכבת פקע ב 10.12.8 ולא ביטוח תקף.

.5. לאחר שהנאשתה הייתה מעורבת בתאונה לא מסרה נהג המערוב פרטים כנדרש בחוק ועזבה את המקום מבלי להודיע למשטרה על קרות התאונה.

.6. במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים סוכם כי יוטלו על הנואשתה: פסילה למשך 4 חודשים, פסילה על תנאי, קנס ומאסר על תנאי מרთיע.

.7. ב"כ המאשימה צינה כי הסדר הטיעון מבוסס על כשלים ראיתיים, חלוף הזמן ועבירה התעבורתי של הנואשתה, הפנתה לנסיבות התאונה ותוצאתה, צינה כי לא מדובר בחבלות של ממש מסווג נכויות, טענה לחומרת העבירות לפיהן הנואשתה עזבה את המקום לאחר מעורבותה בתאונה מבלי להגיש עזרה ומבלית לשאר פרטימ ולהודיע למשטרה, הפנתה לגילוין הרשותה של הנואשתה, ללא רישום פלילי וצינה כי הנואשת מושחתה מכח חזקת בעולות.

.8. ב"כ הנואשת ביקש לכבד את ההסדר ולהתחשב בגין הקנס נוכח נסיבותה האישיות, צין את השלכות הפסילה על הנואשת אשר תמנע ממנה להסייע את ילדיה לגני הילדים, הנואשת הודהה במינחס לה, חסכה זמן שיפוטי ונטלה אחריות על מעשה.

.9. מעיוון בגילוין הרשותה של הנואשת עולה כי לנואשת האחוזת ברישון נהגה משנת 99 ולהובטה 9 ה.ק, בינהן, נהגה ללא חגורת בטיחות, אי צוות לתמרור, הסעת נסוע במושב האחורי לא חגור ונהגה بلا זהירות.

.10. העבירות בהן הורשעה הנואשת הינו עבירות חמורות מאד, המצדיקות הטלת עונשה ממשמעותית, שתבטא את עמדת בתי המשפט ביחס לנוהga רשלנית ולجرائم תאונות דרכים והתנהגות נהגים אשר לא מושיטים יד למעורבים בתאונה, לא מוסרים פרטים וועזבים את מקום התאונה.

.11. ריבוי העבירות בהן הורשעה הנואשת וחומרתן מצדיקות הטלת עונשים חמורים בדמות מאסר אף אם האישום הינו מכח חזקת בעולות.

12. באשר לרכיב הפסילה, בגין עבירה של נהגה ברשנות, המחוקק קבע עונש פסילה מינימאל של 3 חודשים אולם, כאמור, ריבוי העבירות החמורות מצדיק תקופה ארוכה יותר.
13. הסדר הטיעון, כפי שהוצג בפני, אינו כולל הן רכיב של מאסר והן רכיב של פסילה ארוכה ועצם העובדה כי מדובר באישום מכח בעליות אין בו כדי להצדיק הטלת עונשים שחורגים מדיניות הענישה. מה גם שע"פ החומר המצו依 בתיק וביניהם תצהיר הנאשמה ודבירה בפרוטוקול מיום 01.05.13 נמסרו פרטי הנהג בפועל והנאשמה אף כפורה והתקיימה קבע להוכחות.
14. יחד עם זאת, פורטו בכתב השלים הראייתים ראה נימוקי ההסדר מיום 31.12.2013 מהם עולה כי קיימים שללים ראייתים משמעותיים הנוגעים למחדלי חקירה.
15. בע"פ 1958/1958 פלוני נ' מד"י פ"ד נ"ז (1) קבעה כב' השופטת בייניש כי הגישה הרואיה בה יש להתייחס להסדרי טיעון הינה גישת האיזון בין אינטרס הנאשם לבין האינטרס הציבורי. ברגעו לעונש אשר יוטל על הנאשם במסגרת הסדר הטיעון, קבעה כב' השופטת בייניש כי:
- "כלל בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל טעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון, עם זאת חייב תמיד בית המשפט עמנו לשקל את השיקולים הרואים לעונש. במסגרת בחינתו של העונש המוצע יתן בית המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם".
16. בת"ד 2760/2008 מ"י נ' ש. שרון קבעה הפסיקה כי יש להעניש לחומרה בגין עבירות על סעיף 144 מהסוג שבו הורשעה הנאשם, בגין, עדיבת מקום תאונה, אי מסירת פרטים ואי הגשת עזרה ונקבע כי יש להתחמיר בענישה על מנת ליצור אווירה שבה יהיה ברור לכל נהגת כי הדבר החמור ביותר מבחינת החוק והציבור הוא לננותה להימלט מהמקום או אפילו לננותה להימלט. אך אין מדובר ברמה של הפקלה, אך מדובר בפסילה מרתיעה.
17. במקרה אשר לפנינו מדובר בעבירות חמורות, אולם אין מחלוקת כי הנאשמה לא נהגה ברכב, מסרה פריי הנהג ועל פי הנימוקים שהוגשו בכתב עולה כי קיימים שללים חיקריים משמעותיים.
- מדובר בהסדר הנוטה לקולא, אולם ההסבר כולל רכיב פסילה מעיל המינימום הקבועה בחוק, וכן עונש הצופה לפני עתיד ומاسر על תנאי, כשייש בכך כדי לאזן בין רכיבי הענישה.
18. אשר על כן הנתיجوزת על הנאשמה כדלקמן:

אני דנה את הנאשמה לתשלום קנס בסך 2,500 ש"ח או 40 ימי מאסר.

עמוד 3

הכנס ישולם בתוך 90 ימים.

אני פוסלת את הנאשמה מקבל או מהחזקיק רישון נהיגה לתקופה של 4 חודשים בפועל.

ריצוי הפסילה יחל ביום 06.02.2014 שעה 12:00.

ביהלום משביר לנאשמת כי עליו להפקיד את רשיונה - גם אם פקע תוקפו - בנסיבות בית המשפט, ואם אין בידייה רישיון נהיגה עלייה להפקיד תצהיר ערוץ דין.

אני פוסלת את הנאשמת מקבל או מהחזקיק רישון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור אותה/ן עבירה/ות שעלה/ן הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפיקוד התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ותורשע בגינה.

הנני גוזרת על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים שלא תעבור בתוך 3 שנים את העבירות בהן הורשעה בתיק זה.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ד, 06/01/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת